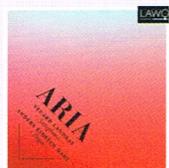
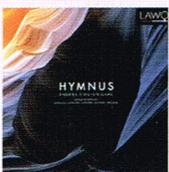

Schubert Sonate i a-moll for arpeggione og klaver, D.821; **Brahms** 3 *Intermezzi*, op. 117; Cellosonate nr.1 i e-moll, op. 38; **Mendelssohn** *Sang uten ord*, op. 109; **Bach** *Pastorale* i F-dur, BWV.590: *Aria* Antonio Meneses (cello), Maria João Pires (klaver) Deutsche Grammophon 00289 479 0965 (77 minutter) 1 2 3 4 5 6

Aria: Tveitt *Velkomne med æra; Morriconne* arr. **Bjerkestrand** *Gabriels obo; Helge Hurum* *Emigrantvisa; Solefall* **Grieg** arr. **Halvorsen** *Guris vise; Jeg lagde meg saa silde; Brurefæle kjem in i garden; Han Ola; I fjol gjet e gjeitin; Fansmarch;* **Lindberg** *Gammal Fäbodpsalm från Dalarna; Bratlie* arr. *Jesus, din søte forening å smake; Bozza* *Aria; Marcello* Konsert i d-moll; **Satie** *Gymnopédie* Nr 1; **Wallin** *Elegi* Vegard Landaas (saxofon), Anders Eidsten Dahl (orgel) Lawo Classics LWC1046 (48:47) 1 2 3 4 5 6

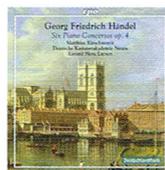
Sibelius *Intrada*, op. 111a; *Sørgemusikk*, op. 111b; **Carlsen** *Prélude; Festforspil; Intermezzo; Sinding* *Hymnus*, op. 124; **Alfvén** *Präludium*, op. 31; **Nielsen** *Commotio*, op. 58 Anders Eidsten Dahl (orgel) Lawo Classics LWC1050 (73:51) 1 2 3 4 5 6

Blandede konsertprogrammer som Aria funker sjelden: de blir et sammensurium

Dette er et dokument over en live konsert, gitt i Wigmore Hall i London, 3. januar 2012. Uansett hvor godt du kjenner disse verkene, tviler jeg på om du kommer til å høre dem spilt mer likevektig og mindre ettertrykkelig, med en aldri sviktende sans for fremdrift. I de tre Brahms *Intermezzi* for solo klaver synes João Pires å oppheve tiden. Kort sagt, dette er musisering av særdeles høy standard. Innspillingen er nær og understreker den intime følelsen.

av tradisjonsmusikk, salmetoner, klassiske og samtidsverk, det meste i arrangementer som ligger fjernt fra originalene. Jeg ventet meg ikke noe annet her, men ble fanget inn fra første øyeblikk. Ikke minst sjarmerer Landaas' utvungne musikalitet deg med det samme; men når han kommer til «Gabriels obo», temaet fra filmen *The Mission*, har han deg i sin hule hånd. Og Eidsten Dahl ledsager ham med ekte følsomhet. Landaas er den ene av de to gutta som etablerte Lawo for noen få år siden. Ikke ante jeg at han var en så fremragende musiker også. Jeg setter enormt stor pris på denne platen, og har hørt på den flere ganger med like stor glede. Bare synd at spilletiden er så kort: Det ville vært herlig med en halvtime til med så likandes musisering. Et tillegg av Acker Bilks *Stranger on the Shore* – kanskje tidenes beste melodi – ville vært kremen på kaken. Kanskje neste gang.

Eidsten Dahl demonstrerer sin egen musikerbegavelse i et konsertprogram som rammer inn heller konsjonell romantisk musikk – av Oslo-komponisten Carsten Carlsen (1892–1961) og de mer kjente Sinding og Alfvén – med Sibelius' verdighet i begynnelsen og Niensens monumentale *Commotio*, et av de største av alle orgelverk på slutten. Det låter kanskje som en sandwich med brød i midten og kjøttet på utsiden, men det fungerer. Lyden er utmerket på begge.

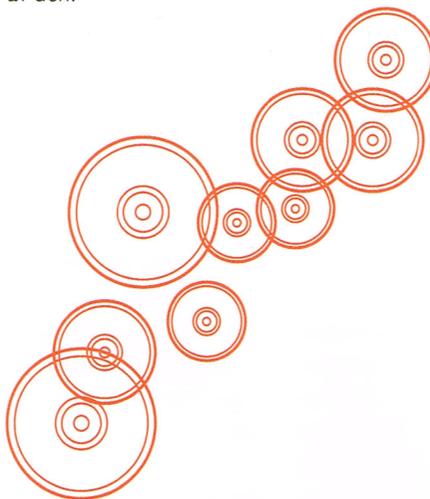

Händel

Klaverkonserter, op. 4
Matthias Kirschnereit (klaver),
Deutsche Kammerakademie Neuss,
dir. Lavard Skou Larsen
CPO 777 837-2 (68 minutter)

1 2 3 4 5 6

Du reagerte antagelig akkurat som jeg: Händels *klaverkonserter*? Dette er faktisk orgelkonserterne i hans opus 4, og hvis folk kan spille Bachs cembalokonserter på klaver, hvorfor ikke også Händels orgelkonserter? Det eneste viktige er hvor godt det fungerer rent musikalsk. Så viser det seg at ulempen skyldes mangel på den kraften som ligger i orgelets lange toner: uten dem kommer et element av stasis inn med klaveret. Fremdriften i Händels orgelkonserter kommer via utveksling: strykerne sier sitt og sender det videre til den som betjener tangentene, som dekorerer den musikalske uttalelsen og sender den tilbake igjen. På det (relativt tørre) klaveret betyr dette en konstant stopp og start-virkning. Musikken er selvsagt fortsatt sjarmerende, og selv om du ikke lærer noe nytt om den i denne nye inkarnasjonen, kan du likevel lene deg tilbake i stolen og bare ha glede av den.

Oversatt fra engelsk av Mona Levin

MARTIN ANDERSON bor i London og skriver for en rekke musikktidsskrifter i USA og Storbritannia, og utgir bøker om musikk og CDer på Toccata Press.